

novo delo na skrbi, tudi tukaj je pri altari popravil, kar je bilo potrebnega, tabernakelj stole in vrata pa je nove napravil, od popravljanja pri domači cerkvi ni nobene plače jemal, ravno tako tudi pri delu v cerkvenih goricah. Zavoljo njegove visoke starosti ni želel biti več cerkveni ključar, na njegovo mesto se je torej volil lani drugi mož in želimo, naj bode njemu enak. Kakor je bil vselej miren in trezen, ljubil je mir in edinost v domači hiši, pri rodovini, sosedih in znancih, skoz celo svoje življenje ni nikogar tiral pred sodnijo, tudi ga nisi nikdar videl, da bi se vpijanil. zavoljo njegovega vedenja bil je od vseh čislán in spoštovan. Kakor je bil vselej krotek in miren, tako je bil tudi v svoji bolezni: več, kakor dva meseca bil je po mučni bolezni trdno na posteljo priklenjen, in je trpel hude muke, vendar pa mu ni potrpežljivosti zmanjkalo, da bi mu kaka razžaljiva beseda čez zobe ušla. Ko se je k zadnjemu že tako slabega počutil in je vedel, da so ure njegovega življenja že štete, djal je k svojim: „Zdaj vidim, da ni več vračitelja ne vraštya za me, jaz vas moram zapustiti, le radi se imejte in dobri si bodite!“ Zatisnil je dne 6. sušca t. l. svoje trudne oči previden s svetimi zakramenti, njegovo truplo pa smo dne 8. sušca z mnogim spremstvom položili v krilo hladne zemlje, naj v miru počivlje, dokler ga angeljska trobenta k sodbi pokliče, bodi mu zemljica lahka!

Jože Volmut.

Iz Celja. (O cesti.) Po opravkih se peljam pred nekaterimi tjedni od Št. Jurija na južni železnici po okrajni cesti proti Dramljam, ker sem ravno tam imel opravke. Tu jo zavijem na levo na kraji, kjer se cesti dvojite iz okrajne ceste proti Dramljam, ali kako ostrmiti! Že pri prvih korakih se hoče konj in voz v blato pogrezniti, cesta pelja sicer po ravnem ali velik strah sem imel; čeravno so se kolesa do pest v blato pogreznila, zato še ni bilo občutiti, da bi bila na trdih tleh; bal sem se, da se vse vkup voz, konj, voznik in moja malenkost v blato ne zmeša. To bi bila nepopisljiva zmešnjava iz raznih delov stvarjenja. Jaz sicer to cesto že veliko let poznam in je pri suhem vremenu popolnoma dobra, ali Bog se usmili živinčeta in pešca, če naleti v takem vremenu, ko jaz na to cesto. Jaz menim, če bi oče župan se nekoliko potrudili in občane nagovorili, naj bi vsaki le pol dneva na leto žrtvoval, gotovo bi bila cesta v drugačnem stanu in to bi bila čast za občino, ali kakor sem jaz naletel mislil sem si: to ni na Štajarskem, to smo v Bosni pa pred 15 leti. Od te dobe naprej se je tam že pač veliko in na bolje obrnilo. Kedaj se bode pa pri nas?

Raznoterosti.

(Pozor!) Letos je na sadovnih drevesih obilno gosenčne zalege. Ako se to sedaj ne pokonča, bodo gosenice vse drevje vgonobile. Zato le hitro na delo, vsi suhi listi, ki na drevesih bingljajo in so polni gosenčne zalege, se naj oberejo, s škarjami porežejo ali z bakljami pri mirnem vremenu pokončajo. Pa to morajo vsi posestniki storiti, sicer bi gosenice od sosedu k sosedu prelezele in sadjerejcu bitko žalost učinile. Sedaj še je čas za to delo, pa v kratkem bo prepozno.

(Svarilo.) V Savinjski dolini so si nekateri gospodarji naročili odeje za konje, kakor jih priporoča tako toplo in široko neki Zelinka na Dunaji. Ker pa te odeje niti niso tako velike, kakor je naznanjeno v dotičnem priporočilu, niti niso iz dobrega blaga, toraj naj bode to takim, ki bi hoteli tam kupovati takšne odeje za konje, v svarilo povedano.

(Molžnja.) Krava se lahko molze ali predno se ji položi v jaslí, ali pa pozneje. Med tem pa, ko se zalaga, ne kaže molzti, kajti veliko manj se namolze in če se redoma med polaganjem molze krava, izgubi veliko na mleku. Tudi koj hitro, ko se krava založila, ni dobro molzti, ker je mleko manj snažno.

(Živinozdravnik.) V Ormoži se je z novim letom naselil gosp. živinozdravnik Ivan Murko, ki je svoje skušnje na Dunaji dobro izvršil. Kmetom in sploh živinorejcem v okraji je s tem veliko pomagano, da imajo pomoč tako blizu.

(Konjski sejem.) V Gradci je bil uni teden konjski sejem in so prignali na nj 620 konj, 82 težkih žrebcev. Razprodalo se je največ težkih vprežnih konj in pa žrebcev. Cena jim je bila 400—480 gold. V četrtek v belem tednu, dne 5. aprila, bode sopet tak sejem in več tujih kupcev se je oglasilo, da čejo priti na ta sejem.

Tržna cena

preteklega tedna za 100 kilogramov.

Mesta	Pšonica		Rž		Jčmen		Oves		Turšica		Proso		Ajda	
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor hkl.	6 20	4 50	4 20	3 20	5 10	5 10	4 30							
Ptuj	7 —	6 —	5 80	5 40	6 —	5 —	5 60							
Celje	8 34	8 —	6 15	6 25	7 10	6 45	8 —							
Gradec . . .	7 90	6 25	6 —	6 58	6 55	6 50	6 45							
Ljubljana . .	7 53	6 73	6 05	5 83	7 30	—	—							
Celovec . . .	8 —	6 13	6 08	5 79	5 75	—	—							
Dunaj	7 95	6 18	7 25	5 85	6 30	—	—							
Pešt	7 18	5 68	6 70	5 53	5 87	—	—							

škofu Strossmayerju o njih zlati maši. — V soboto večer so imeli v Ljubljani „Strossmayerjev večer“ ter se je bilo lepo število odlične slov. gospode zbralo v proslavljenje prevzviš. rodoljuba. — Barje za Ljubljano je stalo v ponedeljek tje do Vrhnike pod vodo, sedaj sicer pada voda, toda škode bode veliko vsled te povodnji. — Nekaj delalcev je bilo v nedeljo sklicalo „ljudski shod“ v Ljubljani ter se je na njem govorilo zoper versko šolo. Govornika sta prišla navlašč doli iz Gradca, toda vezala sta iz gola otrobe in je vladni komisar shod razpustil. — Pri sv. Luciji na Mostu, na Primorskem, ustanavlja se „kmetiško bralno društvo“. Može se nadejajo od društva mnogih koristi. — Slov. telovadno društvo, „Sokol“, v Gorici ima na velikonočni ponedeljek, dne 2. aprila, svoj letni občni zbor, po zborovanji pa veselico. K tej imajo vstop tudi udje drugih slov. društev. — Mestni zastop v Trstu se je odločil za železnico s konji iz Trsta do Barkovelj. V Trstu je umrlo od 4. do 10. marca 120 oseb in čudno je to, da je smrt zadela oba spola v enakem številu, vsacemu jih je pobrala 60. — Hrvatov pojde prve dni meseca aprila precejšnje število v Rim, med njimi bode kardinal Mihalovič iz Zagreba in pa škofa Križevski in Senjski. — V Djakovem so bojda osepnice in se je za to prepovedal vsak večji shod o zlati maši škofa Strossmayerja, pri vsem tem pa je prišlo veliko deputacij iz vseh slovanskih dežel. — Iz Slovaškega se preseljuje čedalje več ljudi v Ameriko in skrbeti je jelo ogersko vlado, kaj bode, če jih pojde več. Ali ni v tem kje kaj sama kriva? Zatiranje, kakor se godéva trpinom Slovakom, je že v resnici preveliko. — Po Ogerskem je skorej vse v vodi. Csaba, največja vas, šteje 24.000 prebivalcev in stoji skorej vsa v vodi. V Szathmaru pa se je že 50 hiš podrijo.

Vnanje države. Sv. Oče se pogajajo sedaj z Ruskim carom za večjo prostost katoliške cerkve v Rusiji, a njih drž. kancelar, Rampolla, je prepovedal vse izjave o tem pogajanju, dokler se ne dožene. Za to so le domišljije, kar se piše v raznih liberalnih listih o tej reči. — Italijanski kralj in kraljica pojde v nekaj dneh v Florencijo, tje pride Anglijska kraljica, Viktorija ter ostane ondi blizu tri tedne. — Vojni minister Italije tirja celih 9 milijonov za vojaške potrebe in to za to, če utegne nastati kje vojska. Sam večni Bog zna, čemu da se zalaga vsaka država v taki meri, ali mar res stojimo že na pragu vojske? — Francoski vladi dela general Boulanger čedalje večje preglavice. Vojni minister ga je sicer odstavil, zato pa čejo generala sedaj voliti v drž. zbor in ponuja se mu koj na večih krajih poslanstvo. Ako general vzprejme poslanstvo, postane lahko prav nevaren republiki ali pa

njemu — pade tisti svit z glave, ki mu jo obdaja sedaj. Mogoče je eno, kakor drugo. — Nemški cesar, Friderik III., kaže v prvih svojih ukazih, do ljudstva in Bismarcka, da mu ni za vojsko, ne za hrupne zmage v boji, ampak za srečo in blagostanje nemške domovine. V Alzaciji in Loseni, v deželah, ki si jih je leta 1870 Nemčija pridobila, bode cesar milosten, toda odločen za to, da se združite deželi tesno z Nemčijo. — Na Ruskem se čuje bojni krik bolj, kakor kedaj poprej in sedaj ne velja več toliko zoper Nemčijo, kolikor zoper Avstrijo. — V Petersburgu je bila služba božja v protestantski cerkvi, pri njej je bila tudi carova rodbina. — V Bolgariji imajo tatove in to pri vojaštvu. V prvem pešpolku so prišli na sled veliki tatvini, ki so je krivi najvišji častniki v tem polku. Na izjavo Turčije, da je princ Koburški „zoper postavo“ v Bolgariji, ne zna še bolgarska vlada odgovora ter čaka, kako da se stvari razvijó, odkar ima Nemčija novega cesarja. — Turčija sili na to, da dobođe Egipet zopet v svoje roke. Sedaj se stojó ondi anglijski vojaki in Anglija še ne kaže posebne volje, za to, da jih pokliče domov. — Pogodba gledé prekopa Suez še vedno ni gotova, vendar pa se pravi, da ste si Francija in Anglija sedaj že podali roke ter bode sultan lahko podpisal pogodbo. To je že mogoče, toda ali bode pa sedaj turški sultan to hotel? — V južni Ameriki še živi suženjstvo in da-si ga odpravlja cesar v Braziliji, don Pedro, že več let sem, ne posreči se mu nobenokrat, da dobi večino v drž. zboru za tako postavo. Sedaj mu predlaga na novo enako postavo, po kateri se naj odpravi suženjstvo polagoma, tje do 1892, sicer pa se cesar odpove kroni. To suženjstvo je pač sladko za — gospodarje.

Za poduk in kratek čas.

Kruci v Veržeji.

Za Turki so Slovencem ob Ogerski meji največ straha in škode delali Kruci, to so bili prvotno ogerski križari, ki bi morali iti v sv. deželo se bojevat zoper Turke, pa so rajši doma in po sosednih krajih ropali in plenili; poznej pa so s tem imenom zvali vse ogerske rokovenjače in tolovaje, ki so prišli na Štajarsko plenit. Razume se, da so Kruci prišli tudi v Veržeje, ker ta varoš leži blizu ogerske meje to stran Mure. Vrženci pa so se izvrstno branili Krucev, tako da je sam cesar Jožef I. v listini, pisani v Beču, dne 27. novembra 1706 pohvalil njihovo vstrajnost, hrabrost in požrtvovalnost.

Kar ljudstvo o teh praskah s Kruci pripoveduje in kar mu je v pisanih shranjenih v